

Ο ΕΡΜΗΣ

Ετήσια συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἰσραήλιας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - 26.

Τιμὴ καταχώρησός πρὸς ἑσπέρην 15- τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά - 12.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 316.

(ΕΝ ΣΥΡῶ ΤΗΝ 30, ΙΟΥΛΙΟΥ 1845.)

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ,

Διὰ τί δὲν διαμαρτύρησθε σεβάσμιοι Ἐπίσκοποι (λέγει ὁ Αἰὼν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀξιοσεβαστὸν κληρὸν μας,) κατὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἀντεκκλησιαστικοῦ καὶ ἀντικανονικοῦ, ἀφοῦ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους δὲν σὰς ἐσυγχώρησαν νὰ ἦσθε ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν, νὰ συστήσητε βασιλείον ἐπὶ τοῦ βασιλείου, νὰ διορίζετε ὑμεῖς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου, νὰ χωρίζετε τοὺς πατέρας τῶν οἰκογενειῶν μας ἀπὸ τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα των διαλύοντες τοὺς γάμους, ὁσάκις ἤθελεν εἰσθαι τοῦτο εὐάριστον εἰς ὑμᾶς;

Διὰ τί δὲν διαμαρτύρησθε σεβάσμιοι Ἐπίσκοποι, κατὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἀντικανονικοῦ, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ δὲν συγκατετέθη ν' ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὰ πολιτικὰ των δικαιώματα οἱ ἱερωμένοι ἐκείνοι οἵτινες φέροντες τὸν σταυρὸν ἐκ τὰς μιάς χειρὸς καὶ τὸ ξίφος ἐκ τῆς ἄλλης, ἐν καιρῷ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μας ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐνεθάρρουναν τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπιπίπτωσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, καὶ ἔχουναν τὰ πολυτίμητα αἱματὰ των ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας μας;

Διὰ τί δὲν διαμαρτύρησθε σεβασμιώτατοι Ἐπίσκοποι, κατὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἀντικανονικοῦ, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ τῆς Ἑλλάδος δὲν σὰς ἐσυγχώρησεν εἰς τὸν ΙΘ' αἰῶνα καὶ ὑπάρχοντος Συνταγματικοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι πολιτεύματος νὰ συστήσητε κριτήριον Ἱεραρχίας ἐξέτασεως, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἐποχὴ τοῦ μεσαιῶνος καὶ νὰ παρασταθῶσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι αἱ ὀλεθρία ἐκείνη σκηναί, αἱ ὑποκαταστάσαντες τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν;

Τι θέλετε πᾶσι ἀνὸς ὑποτεθῆ πάσα ἐναντία περίπτωσις; Μήπως θέλετε ἐνεργῆσαι ἐκτὸς τῶν κανόνων καὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸν νόμου; Δύναται τις νὰ σὰς ἀφαιρήσῃ τὰς ἐπισκοπὰς; Ἡ μήπως δὲν ἔχετε χρεὸς νὰ θυσιάσετε ὡς καλοὶ ποιμένες καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν σας ὑπὲρ τῶν προβάτων;

Ἴδετε λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, ἴδε Βασιλεῦ, ἴδε ἰδὴ ἡ Κυβέρνησις εἰς ποῖα μέτρα ἐλεύθη καὶ καταστρεπτικὰ ὤθει ὁ φιλορθόδοξος Αἰὼν τοὺς σεβασμιωτάτους Ἐπισκόπους μας, καὶ ἅς ἀδιαφορῇ ἂν θέλῃ, ἅς ὑπνώττῃ καὶ ἅς μὴ λαμβάνῃ ὅσα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπειτοῦνται, ἐντονα μέτρα, διὰ νὰ προλάβῃ ἐγκαίρως τὰς δυσουχίας συνεισίας, τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τοιαύτη ἀναίδης καὶ καταχθόνιος ἀγρυπτεία. Ἀλλὰ μολονότι οἱ πνευματικοὶ μας πατέρες ἀκούοντες κτενοῦσιν πόσον καταχθόνιοι εἶναι οἱ σκοποὶ καὶ αἱ τάσεις τοιούτων προκλήσεων, καὶ συναισθάνονται διὲν προσβάλλεται πᾶσι ἡ ἱερὰ τῶν πατέρων μας θρησκεία ἀπὸ τὰ μέτρα τὰ ὁποία ἐλήφθησαν διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἔθνους, ὀφείλει μολοιτοῦτο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἐπ' αὐτῶν, καὶ νὰ καταστείλῃ ἐν καιρῷ τὸ κακὸν λαμβάνουσα ὅσα μέτρα ἤθελεν εἰσθαι νόμιμα καὶ κατάλληλα.

Ἡ Α. Μ. ὁ σεβαστὸς Βασιλεὺς μας κηδόμενος πικρῶς ὑπὲρ τῶν λαῶν του, καὶ πιστὸς πάντοτε εἰς τὸ Σύνταγμα τὸ ὑποὸν παρεδέχθη καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὠρίσθη, ἡ καθιέρωσις καὶ παγίωσις τοῦ ὁποίου ἐξαρτάται ἀπὸ μόνην τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν, ὡς πολλάκις εἴπομεν, ἔ

χων δὲ πᾶσαν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργείου του, καὶ καθ' ὅλην τὴν ἐκτασὴν πεπεισμένος, ὅτι τὸ λειψάνον αὐτὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐπαναστάσεώς μας ἀγῶνος, ὡς πρόσωπον τὸ ὁποῖον εὐνοεῖται ὑπὸ τοῦ λαοῦ, σεβάσμιος ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἔχει βαρῦτητα ἐπ' αὐτοῦ, εἶναι τὸ μόνον ἱκανὸν νὰ διευθύνῃ τὴν πολιτείαν μας διὰ τῆς συνέσεως, τοῦ πατριωτισμοῦ του καὶ τῆς πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν θρόνον εὐλεκερνοῦς ἀφοσιώσεώς του, πύδοκῃσε νὰ διορίσῃ κατ' αὐτὰς δεκαεξὲς μέλη ἐν τῇ Γερουσίᾳ, μεταξὺ τῶν προσώπων ἐκείνων τὰ ὁποία παρέχουν ὅλα τὰ πιστά ὅτι δὲν θέλουν διόλου παρεκτραπῆ ἀπὸ τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, οὐδὲ θέλουν παραγνωρίσει τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς των, ὥστε διὰ τῶν νέων αὐτῶν Γερουσιαστῶν τὸ ὑπουργεῖον ἀπέκτησε τὴν πλειονοψηφίαν καὶ ἐντὸς τῆς Γερουσίας, ματαιωθέντων πλέον τῶν ἀντιθιτικῶν καὶ καταστρεπτικῶν σχεδίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἧτις εἰς τὴν πλειονοψηφίαν αὐτοῦ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος εἶχεν ἀφιερῶ μέγας πρὸ πολλοῦ τὰς τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐλπίδας.

Ἀλλὰ κατὰ συνέπειαν τοῦ μέτρου τούτου, τοῦ ἐκ μονομερείας ληφθέντος, λέγεται διὲν ὁ ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας κύριος Μεταξᾶς ἔδωσε τὴν παραίτησίν του, διὲν ἀπισπίσθη ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργόν, καὶ διὲν ἠνώθη μετ' αὐτὸν ἀντιπολίτευσιν διὲν ἤξισεν, ὡς τινες δικτείνονται, νὰ διωρισθῇ μέρος τῶν Γερουσιαστῶν αὐτῶν ἐκ τῶν φίλων καὶ ὁπαδῶν του.

Λυπούμεθα μεγάλως διὲν αἱ ὑπερβολικαὶ καὶ ἀσυμβίβαστοι μετὰ τὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὸ συνταγματικὸν δίκαιον ἀξιώσεις τῶν φίλων καὶ ὁπαδῶν τοῦ κυρίου Μεταξᾶ, ἠνάγκασαν ἴσως αὐτὸν ν' ἀλλοτρίωσεν τὴν πολιτικὴν καὶ νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ μίαν συμμαχίαν, ἡ ὁποία ὁδηγοῦσα εἰς ἀσφαλῆ λιμὲν νὰ τὸ ποντοποροῦν καὶ κινδυνεῦον πολιτικὸν σκάφος μας, ἤθελεν ἀναδειξῆ ἐν τῇ Ἑλλάδι δύο νέους Βασιλευσάδας σωτῆρας τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους μας. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν διὰ κανένα λόγον, ὅτι ὁ κύριος Μεταξᾶς ὁ καυχώμενος διὲν ἀπρηνήθη ἐξυτὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος· ὁ εἰπὼν εἰς ἄλλην ἐποχὴν ὅτι δὲν θέλει ἀποφασίσει πώποτε νὰ κόψῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Ἑλλήνων· ὁ ἀρχηγὸς, τέλος, τῆς Σεπτεμβριανῆς μεταπολιτεύσεως τῆς καθιέρωσής ἐν τῇ Ἑλλάδι τὸ Σύνταγμα, θέλει ἐνωθῆ καὶ συμμαχήσῃ μετ' αὐτὴν ἀντιπολίτευσιν, σκοπὸν ἔχουσαν, ὡς εἶναι πασίγνωστον, τὴν διὰ τῆς ἀναρχίας καταστροφὴν τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ μεγάλου μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος. Πιστεύομεν ἀπεναντίας ὅτι ὁ κύριος Μεταξᾶς, ὁ θυσιασθεὶς ὑπὸ τῆς ἀπλήστου πλεονεξίας τῶν φίλων του, ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τὰ πράγματα, ἂν ᾔνοι ἀληθεῖς αἱ περὶ παραίτησός του διαδοθεῖσαι φήμεαι, θέλει συντελέσει οὐχ ἧττον ὑπὲρ τῆς παγίωσός ἐν τῇ Ἑλλάδι τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, μόνων μίσθων διὲν θέλει ἀποπερτωθῆ τὸ ἐνδοξὸν ἔργον τῆς Σεπτεμβριανῆς μεταπολιτεύσεως, ἡ ἐπιχειρήσις τοῦ ὁποίου ἔθετο εἰς μεγάλους κινδύνους τὸ ἔθνος, καὶ ἐπροξένησεν εἰς αὐτὸ σημαντικὰς ζημίας καὶ ὀπισθοδρόμησιν.

Ἐνῶ ὁ ἀνώτατος ἀρχηγὸς τῆς ἀγριότητος ἡμῶν Ἐκκλησίας ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς παρήγγειλεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους του διὰ τοῦ βίου καὶ ἱεροῦ Εὐαγγελίου του τὴν κοινωνικωτάτην παραγγελίαν ἅ Ἀπόδοτε τὰ τοῦ Κ αἰ σ α ρ ο ς Κ αἰ σ α ρ ι κ α ι τ ο ῦ Θε ο ῦ τ ῶ Θε ῶ, ἡ παρήγγειλεν δηλαδὴ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ τῆς Ἐκ

Ἐνώσω ἀμυδρὰ τις ἐλπίς ὑπάρχει εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅτι δύναται νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τοὺς σκοποὺς του, συμμορφόμενος ἐνὸς μετὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἡσυχάζει, διὲν θεωρεῖ ἐφήμερον πᾶν ὅ,τι ἀντίκειται εἰς τὰς ἐπιθυμίας του. Ἀλλ' ὅταν ἀπολέσῃ πᾶσαν ἐπιτυχίαν ἐλπίδα, ἐξαγριούται, μαίνεται καὶ κατασταίεται ὀπάντων τῶν θηρίων τὸ ἀγριώτερον, ἔτοιμον πάντοτε νὰ καταστρέψῃ καὶ νὰ καταστραφῇ.

Ὅστις διέλθει μετ' ἐπιστάσεως τὸ εἰς τὸν ἀριθ. 640 τοῦ Αἰῶνος καταχωρηθὲν κύριον ἄρθρον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ Β α σ ι λ ε ῦ ς καὶ ὁ Π ρ ω θ υ π ο υ γ ῆ ς, ἀναγνωρίζει τὴν προεκτεθεισάν ἀλήθειαν· ἀναγνωρίζει δηλαδὴ ὅτι ὁ συναδελφὸς μας συντάκτης τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς, πληροφορούμενος ὅτι ἦσαν ἤδη ἐν τῷ ἐκδιδομένῳ οἱ διορισμοὶ τῶν νέων Γερουσιαστῶν, ὄλεπων διὲν διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ ματαιωθῶσιν πλέον ὅλα τὰ σχέδια τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὲν ἠλπίζεν αὐτὴ νὰ εἰσάξῃ τὴν ἀναρχίαν εἰς τὸν τόπον, καὶ διὲν αὐτῆς νὰ καταστρέψῃ τὸ πᾶν καὶ τὸν θρόνον δηλαδὴ, καὶ δυναστείαν, καὶ Σύνταγμα, καὶ ἀπωλέσας πᾶσαν ἐλπίδα ἐπιτυχίας, ἐξηγριώθη, κατέστη μανικὸς καὶ ἔτοιμος νὰ καταστρέψῃ καὶ νὰ καταστραφῇ.

Καὶ νὰ καταστρέψῃ μὲν, διὲν προκαλεῖ εἰς ἀπίθειαν κατὰ τῆς ἐξουσίας, καὶ εἰς πόλεμον κατὰ τῶν καθεστῶτων καὶ λαϊκῶν καὶ ἱερωμένων· νὰ καταστραφῇ δὲ, διὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ κατανοῇ διὲν αἱ τολμηραὶ αὐτῆς προκλήσεις του χαρκιτηρίζουν κακουργήματα ἐσχάτης προδοσίας, τὰ ὁποία οἱ νόμοι δὲν δύναται ν' ἀφῆρῶσιν ἀτιμώρητα, χωρὶς νὰ καταστραφῇ ἐκ τῶν βλάσεων τῆς ἡ κοινωνίας μας.

Ἐνῶ ὅλοι οἱ φίλοι τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, ὅλοι δηλαδὴ οἱ φιλοπατρίδες μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὗτοι εἶναι οἱ ἀποτελοῦντες τὰ ἐννέα δέκατα καὶ περιπλέον τοῦ ἔθνους, θεωροῦντες ὅτι ἡ πατρίς ἔχει ἀπύλυτον ἀνάγκην κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς καὶ ἀξιοσεβαστοῦ, καὶ διὲν διὰ νὰ καταστῇ ἐντελὴς τοιαύτη ἡ ἐνεστῶσα, ἔπρεπε νὰ ληφθῇ τὸ μέτρον τοῦ διορισμοῦ νέων Γερουσιαστῶν, διὰ νὰ ματαιωθῶσιν οἱ ἀναρχικοὶ σκοποὶ τῆς ἐν τῇ Γερουσίᾳ πλειονοψηφίας, καὶ ἐν τῷ Ἡ. Μ. ὁ Βασιλεὺς κηδόμενος τῶν λαῶν του, ἔχων ἀποφασίσει νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ συνταγματικὸν περὶ διορισμοῦ Γερουσιαστῶν πλεονέκτημά του, ἀπειπισθεὶς ὁ Αἰὼν ὁ διδάσκαλος τῆς ἀναρχίας, ὁ ῥητορεύων ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς τῆς πατρίδος του, διεβουλεύσατο νὰ κάμῃ χρῆσιν ὅλων τῶν τῆς ἀπελπισίας ὀπλῶν· καὶ διὲν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦ ἡγαπητοῦ βασιλέως μας πρόσωπον ἐτόλμησε νὰ ἐκφράσῃ κατ' αὐτοῦ ἀπειλὰς τὰς πλέον ἀπειτόμας· ὅτι δηλ. ἂν δὲν ἀκούσῃ τὰς συμβουλὰς τῆς, καὶ δὲν ἀποβῇ τὴν περὶ διορισμοῦ νέων Γερουσιαστῶν πρότασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, δὲν θέλει εὐρεῖ διαμονῆς μέρος μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, μήτε ἐν τῇ γῆ, τῇ Ἑλληνικῇ, μήτε ἐν τῇ θαλάσσῃ αὐτῆς, διὲν ταῦτα εἶναι καινὰ κατὰ τὴν κενὴν νοδὸν κεφαλῆν του. Τὶ ἄλλο λοιπὸν παρεμφαίνουσι αἱ ἀσεβεῖς αὐτῆς ἐκφράσεις, εἰμὴ ἀπελπισίαν, μανίαν, ἀποθηρῶσιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ νὰ καταστρέψῃ καὶ νὰ καταστραφῇ;

κλήσιος ἀνεργονατοί λήθοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀνεξάρτητοι κατὰ τὸ πνευματικόν, ἢ ἀναγνωρίζωσι κατὰ τὸ κοσμικόν ὡς ὑπερτάτην ἀρχὴν τὸν Καίσαρα, ἢ ἀσεβῆ ὄργανα τοῦ ἀναρχικοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπου διδάσκουν τὴν ἕναν εἶαν ἀρχὴν, προστρέπουσι δηλαδὴ τὸν ἱερόν κληρονόμον ἢ ἀποστατήν κατὰ τῆς Εὐαγγελικῆς ταύτης παραγγελίας τοῦ ὑπερτάτου τῆς Ἐκκλησίας νομοθέτου, καὶ κατασκευάμενος καὶ αὐτὸς Καίσαρ, τοῦτέστιν ἀνεξάρτητος καὶ κατὰ τὸ κοσμικόν, ἢ μὴ ἀποδίδῃ πλέον τῷ Καίσαρι τὰ τοῦ Καίσαρος, καὶ ἔπειτα δὲν ἀισχύοντα νὰ ὀνομάζωνται ὑπέρομοι τῆς θρησκείας προστάται, ἐνῶ διδάσκουν πανδημῶς τὴν περιφρόνησιν τῶν θείων ἐντολῶν, ἐκ τῆς μὴ διατηρήσεως τῶν ὁποίων ἡ κοινωνία τρέχει τὸν μεγάλῃτερον κίνδυνον.

Ἀλλὰ τὸ νοῆμον κοινὸν τῆς Ἑλλάδος κατενόησε πλέον ἀρκούντως ὅτι αἱ φωνασκίαι αὐτῶν τῶν ἀπονενομημένων ὀργάνων, ὅτι δῆθεν κινδυνεύει ἡ θρησκεία ὡς καὶ τὸ σύνταγμα μὲν, ὑπαγορεύονται ὅχι ἀπο αἰσθητικῆς θρησκευτικῆς οὐδὲ φιλελεύθερον, ἀλλ' ἀπὸ αἰσθητικῆς ἐπισουλῆς κατὰ τῆς δυναστείας καὶ κατ' αὐτῆς τῆς πολιτικῆς αὐτονομίας μὲν, καὶ ὅσκις ἀναγινώσκει τοιαῦτα ῥηρήματα γέλ ἄκαὶ ἐλαυνολογεῖ τοὺς τὰ τοιαῦτα δημοσιεύοντας διὰ τὴν κουφότητά των.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Μηνύτορα τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Τὰ συμβῆντα ἐντὸς τῆς Βουλῆς, ὅτε ἐσυζητήτο ὁ νόμος περὶ τῆς Ἱερᾶς συνόδου, ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρωσι συνεπειάς, καὶ ὁλος ὁ κόσμος προσηθάνετο τοῦτο· οὐδεὶς δὲ ἠδύνατο νὰ ὑπεκρίθῃ ὅτι ἡ πάλῃ ἢ ἐντεῦθεν προελθούσα ἦεν ἡ ἀγγελία κρισιμωτέρου συμβεβηκότος. Αὐταὶ αἱ προφητεῖαι ἐν τάχει ἐπραγματοποιήθησαν, καὶ ὁ κύριος Μεταξᾶς ἔδωσε τὴν παραίτησίν του ἐκ τοῦ ὑπουργείου.

Ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἐξεφράσθη ἀκόμη, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι εὐκόλον νὰ προῖθῃ τις ὅτι θέλει ἀποδοκιμασθῆ.

Μετὰ τὴν 4. Αὐγούστου 1844 ἐπαναπαύεται ἡ Κυβερνητικὴ πολιτικὴ ἐπὶ τῆς συμμαχίας τῶν δύο κομμάτων τῶν ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ τῶν κυρίων Κωλέττου καὶ Μεταξᾶ, τοῦ ἔθνικοῦ δηλαδὴ καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ κόμματος, ἡ δὲ ἰδέα ἦτις προέστατο τῆς συμμαχίας αὐτῆς ὑπῆρχεν ἐξόχως πατριωτικῆ. Χίρις εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν δύο σημαντικωτέρων τοῦ ἔθνους κομμάτων, τὴν ὁποίαν ἐκτὸς τῆς Μαυροκορδατικῆς φαρμίας ὁλος ὁ κόσμος εὐκρινῶς ἐπήνεσεν, ἡ Κυβερνητικὴ ἐξουσία ἀνέκτησε τὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας εἶχεν ἀπωλέσει, ἕνεκα τῶν σφαλμάτων τῆς διευθύνσεως τῆς 29. Μαρτίου, ὑπῆρξεν εὐκόλον εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅχι μόνον ἢ ἀποκαταστήσῃ τὴν δημοσίαν τάξιν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας ὅπου εἶχεν ἀναφανῆ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ἀλλὰ προσέτι, ὅπερ καθίσταται ἀξιοπαινον κατ' ἡμᾶς, νὰ μετριάσῃ τὴν ἐξάψιν ἣτις ὑπῆρχεν ἐντὸς τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ ὁποία ἐπαπειλεῖ τὸ ἀναπόφευκτον ναυάγιον τοῦ Συντάγματος. Εἰς τὴν συμμαχίαν ταύτην, τέλος, ὀφείλουται οἱ συνεχεῖς ῥιζμοὶ τοῦ ὀπίου ἐλαβον αἱ ὑγιεῖς ἰδίαι ἐναντίον μιᾶς ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως, διατεθειμένης νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ πᾶν διὰ τὴν φθίσην εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς.

Αἱ μέχρι τοῦδε ἐπιτυχίαι ἀπεδείκνουν τὴν δραστηριότητα τῆς συμποίας τῶν δύο ἰσχυρῶν κομμάτων τῆς Ἑλλάδος, τὸ παρελθὸν ἐχρησίμευσεν ὡς ἐγγύθις διὰ τὸ μέλλον, καὶ τὸ πᾶν ἐμελλε νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν πηγύωσιν ἐνὸς συνδυασμοῦ τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δημοτικότης ἦν ἔξον κατ' ἐλάχιστον. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ σταθερότης ἐξέλειπεν, ὅτι ἐκουράσθησαν αἱ πρῶται ἀποφάσεις, καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς διχονοίας παρεξέτρεψε τινὰς τῆς καθῆς ὁδοῦ, ὥστε πρὸς τινῶν ἡμερῶν τὸ κυβερνητικὸν μέρος τῆς πλειοψηφίας ἐκλονεῖτο καὶ ἐγεννήθησαν ἐντεῦθεν παρξῆνοι δισσηγμοί. Ἐλέγετο περὶ ἀποπειρῶν τινῶν καὶ σχεδίων γενομένων ὅλας διόλου ἐκτὸς τῆς κυβερνητικῆς διευθύνσεως, καὶ ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη ἡ ὑπαρξίς σχεδίου μυστηριωδῶς συνδυασμένου μετὰ τῶν κυβερνητικῶν τινῶν καὶ τῶν Μαυροκορδατικῶν.

Τὸ ἔθνικὸν κόμμα δὲν ἐκινήθη ποτῶς, ἀλλ' ἔμεινε πιστὸν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς 4. Αὐγούστου καὶ ἐπελπίετο ἐπὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ κυρίου Μεταξᾶ, διὰ τὴν ματαιώσῃ τὰ μηχανουργήματα, ἅτινα μετεχειρίζοντο οἱ Μαυρο-

κορδατικοὶ πρὸς τοὺς κυβερνητικοὺς. Ἐν τούτοις ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλὴν ὁ περὶ τῆς Ἱερᾶς συνόδου νόμος, καὶ οἱ γινώσκοντες τὴν συνέθη εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὅτι δηλαδὴ εἰς τὴν ψηφισθῆσαν ἀπεδείχθησαν οἱ πολιτικοὶ φίλοι τοῦ κυρίου Μεταξᾶ ἠνωμένοι μετὰ τῶν Μαυροκορδατικῶν καὶ ἀντιπολιτευόμενοι κατὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ ἔθνικοῦ κόμματος, τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐνίκησε καὶ τοὺς Κυβερνητικοὺς καὶ τοὺς Μαυροκορδατικοὺς συμμαχίσαντας. Ἀλλὰ τὸ κάλυμμα ἐσχίσθη, καὶ τοῦ λοιποῦ πᾶσα ἀπάτη καθίστατο ἀδύνατος. Ἀπεδείχθη λοιπὸν ὅτι μόνον τὸ ἔθνικὸν κόμμα εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ὑπουργεῖον, καὶ νὰ προστατεύσῃ τὴν κυβερνήσιν κατὰ τῶν ἀναρχικῶν τάσεων.

Τὸ ἔθνικὸν κόμμα δὲν ἐκυριεύθη ἀπὸ τὴν μέθην ταύτης τῆς νέας θέσεως, μήτε ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν ἀταρξίαν κατὰ τὰς ἀρχάς του τῆς 4. Αὐγούστου, ὥστε ὁ κύριος Μεταξᾶς ἠδύνατο νὰ μένῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἂν ἤθελε, διὰ οὐδεὶς ἐθεώρει ὡς ὀριστικὸν χωρισμὸν τὴν ἀποστασίαν ἣτις ἐστέρησε τὸν κύριον Μεταξᾶν μέρος τῶν δυνάμεων ἐπὶ τῶν ὁποίων ὤρετο νὰ βασισθῇ τὸ ὑπουργεῖον. Ἀλλ' ὁ κύριος Μεταξᾶς εὐρίσκατο εἰς ἐπισφαλεστάτην θέσιν, εὐρίσκατο δηλαδὴ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκλέξῃ ἐν τῶν δυνῶν ἢ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀδυναμίαν του τοῦ νὰ διευθύνῃ καὶ νὰ ἐξουσιάζῃ τοὺς πολιτικούς φίλους του, ἢ νὰ ἐνωθῇ μετ' αὐτῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ δηλώσῃ πρῶτος τὴν ῥῆξιν τῆς συμμαχίας τῆς 4. Αὐγούστου, ὥστε διὰ πολλὰς ἡμέρας ἔμεινε ὁ κύριος Μεταξᾶς ἀναποφάσιτος.

Ἐφθασε, τέλος, ὁ διορισμὸς τῶν νέων Γερουσιαστῶν καὶ ὁ κύριος Μεταξᾶς ἤξιον ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν ἐλάβον οἱ φίλοι του τὴν δικαίαν μερίδα, μολοντὶ μετὰ 16. Γερουσιαστῶν νεωστὶ διορισθέντων, οἱ πέντε εἶναι τοῦ χρώματός του· ἔδραξε δὲ τὴν ἀφορμὴν ταύτην διὰ νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του. Ἀλλ' ἡ πρόφασιν αὐτῆ κακῶς ἐξελέχθη κατ' ἡμᾶς. Κατὰ τὸ Σύνταγμα μόνος ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ τοὺς Γερουσιαστάς, ἡ δὲ Α. Μ. ἐξελέξατο αὐτοὺς ἐξ ἐνός καταλόγου ὑπ' αὐτῆς συντεταγμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε μέγας ἀριθμὸς ἐκ τῶν φίλων τοῦ κυρίου Μεταξᾶ, Ἐπομένως μετὰ τὰ πρότινα ἡμερῶν συμβῆντα προκειμένου περὶ τοῦ νόμου ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἦτο σύμφωνον μετὰ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὤρετο νὰ λάβῃ πρῶτον τοῦ νὰ ἐνισχύσῃ ἐντὸς τῆς Γερουσίας τὸ στοιχεῖον τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν Κυβερνητικὴν σημαίαν ἐθριάμβευσεν ἐντὸς τῆς Βουλῆς, ὅταν ἐγένετο ἡ συζήτησις, κατ' ἡν προσεδιήθησαν ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ πρῶτα μὲν τοῦ θρόνου, τὰ συμφέροντα τῆς δυναστείας, αἱ φιλελεύθεροι ἀρχαὶ καὶ αἱ προοδευτικαὶ τάσεις. Ἄν ὁ Βασιλεὺς ἐπεθύμει τὴν στεγνίωσιν τοῦ ὑπουργείου καὶ τὴν σύμπτωσιν τῶν συνταγματικῶν ἐξουσιῶν, ὤρετο νὰ ἐνεργήσῃ ὡς ἔπραξε. Ταῦτα εἶναι τὰ α', β' καὶ γ' τοῦ ἀντιπροσωπεύου συστήματος, καὶ ὁ κύριος Μεταξᾶς, ἔπρεπε νὰ περιμένῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

Ὅπως ὁμως καὶ ἀνέχῃ τὸ πρᾶγμα, ὁ κύριος Μεταξᾶς δὲν ἀποτελεῖ πλέον μέρος τοῦ ὑπουργείου. Ζητεῖται δὲ τί θέλει ἐνεργῆσαι εἰς τὸ μέλλον καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν, καὶ ἐξ ὧν πληροφοροῦμεθα ἐξέφρασεν ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ σταθῇ μακρὰν παντὸς κινήματος· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ μέσον τοῦ νὰ ψεύσῃ τὰς φήμας αἱ ὁποῖαι τὸν κατηγοροῦν ὅτι ἐπέφερε καὶ ὑπέβαλε τὴν ῥῆξιν ἣτις ἐλαβε χώραν. Ἀλλ' ὁ κύριος Μεταξᾶς ἀποτελεῖ μέρος τῆς Βουλῆς· θέλει εἶσθαι δυνατὸν ἄρα εἰς αὐτὸν νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὰς παρξινῆσι τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ εἰς τὸν ἐλευθέρων τῶν βουλευτικῶν συζητήσεων· τοῦτο εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον δὲν θέλομεν νὰ προδικάσωμεν, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ λύσωμεν βεβαιωτικῶς. Γινώσκωμεν ἀρκετὰ τὴν διανοητικὴν ἐνεργητικότητα τοῦ κυρίου Μεταξᾶ, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐκουράσθη ἀπὸ τὰ πρᾶγματα. Ἐξ ἄλλου μέρους δὲ πολλοὶ λόγοι μὲν ἀνυπακούουν νὰ μὴ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ κύριος Μεταξᾶς ἀπεφάσισε ἢ ἀπομακρυνθῆ αἰφνιδίως· καὶ πρὶν διαγράψῃ τὴν γραμμὴν τῆς εἰς τὸ μέλλον διαγωγῆς του. Ἀλλ' ἄς περιμενῶμεν ἐν τάχει θέλομεν θυμηθῆ νὰ σκεφθῶμεν ἐπὶ καταπερισσίων γεγονότων.

Ἴδιον λοιπὸν εἰς τὰ πρᾶγματα μόνον τὸ ἔθνικὸν κόμμα καὶ ὁ κύριος Κωλέττης, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπαναπαύεται τὸ

μέλλον τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπέκτησαν μὲν τὴν ὑποστήξιν τῆς Γερουσίας καὶ τῆς βουλῆς, ἀλλὰ πραγματικῶς αὐτὴν βαρύνει ἀπὸ τοῦδε ἐπ' αὐτῶν. Αὐτοὶ μόνον ἔχουσι ἀπολαύσει ἢ τὴν τιμὴν τῆς ἐπιτυχίας, ἢ τὴν αἰσχύνῃ τῆς ἥττης. Ἄς συλλογισθῶσι λοιπὸν σοβαρῶς, καὶ μᾶς ἦναι συγχωρημένον νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς συμβουλήν, τοὺς συμβουλευόμεν νὰ ἦναι μέτριοι, συμβιβαστικοὶ νὰ διαμένωσι σταθεροὶ εἰς τὰ αἰσθηματα τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς ἀμεροληψίας σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς 4. Αὐγούστου. Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κυρίου Μεταξᾶ μὴν τοὺς προδιαθέσῃ κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος. Ἡ συμμαχία τῆς 4. Αὐγούστου δὲν διελύθη ἐξ ὁκλήρης, ἐξαργαται δὲ ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἔθνικοῦ κόμματος νὰ λέγεται περὶ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ κυρίου Μεταξᾶ ὅτι ἐν μόνον πρόσωπον ἔλλειψεν.

—Κατὰ τὰς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἀλληλογραφίας, καὶ τὰς ἐφ' ἡμερίδας ἔδωσε τὴν παραίτησίν του ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς οικονομίας ὁ κύριος Μεταξᾶς.

Ἄν ὁ κύριος Μεταξᾶς ἀπέφασκε νὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῆς πλεονεξίας τῶν φίλων του ἀποσπώμενος ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργόν, καὶ νὰ συλλάβῃ ἐντεῦθεν ἡ ἀντιπολιτεῦσις πρὸς ἐπιτυχίαν ἐλπίδας, ἄς σκεφθῇ, ὅτι εἶναι κρίσιμος ἢ ἐνεστῶσα τῆς πατρίδος μας περίστασις, καὶ ὅτι δὲν εἶναι οὐδὲ δίκαιον οὐδὲ ἔλλογον νὰ δεικνυμένη τὰ προηγουμένα του καὶ τὴν ὑπέληψιν τὴν ὁποίαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπολαμβάνει, συμμαχῶν μετὰ τῆς ἀναρχικῆς φανταστικῆς συμμορίας, τῆς ὁποίας οἱ σκοποὶ, ὡς κατέστη πλέον κατάδηλον, τείνουσι νὰ ἀναστατώσωσι τὴν Ἑλλάδα, νὰ εἰσαῶσι τὴν ἀναρχίαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς, νὰ καταστρέψωσι τὴν ἀγαθμίαν τῆς, διὰ τὴν καταστῆσῃ ἐπομένως ἀρμοστείαν ὡς τὴν πατρίδα τοῦ Ἑπείνου.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 24 ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ἀνέγνω τὸ περὶ διορισμοῦ νέων 16 Γερουσιαστῶν διάταγμα, τὸ ὁποῖον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπέμφθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, ἐξαιτουμένου ταυτοχρόνως νὰ προσκληθῶσιν ἀνευ ἀναβολῆς τὰ νέα ταῦτα μέλη διὰ νὰ ὀρκισθῶσι καὶ νὰ συνεδριάσωσιν. Ὁ κύριος Λόντος ἐπρότεινε νὰ ἀναβληθῇ διὰ τὴν αὐριον ἡ πράξις αὐτῆ καὶ ἔγινε δεκτὴ ἡ πρότασις του.

Εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως τῆς 25, ὁ Πρόεδρος ὑπέβλεν εἰς τὴν Γερουσίαν τὰ διπλώματα δέκα νέων Γερουσιαστῶν ἐκ τῶν διορισθέντων. Ὁ κύριος Πονηρόπουλος ἐζήτησε τὴν ἀμεσον παραδοχὴν τῶν διαφιλονεικῶν εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξελέγῃ τὰς πράξεις τοῦ Βασιλέως καὶ νὰ κατασταίνεται δικαστήριον ἐναντίον τῶν ὑπουργῶν ἀνευ προηγουμένης ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς. Ἐπρόθεσε δὲ ὅτι μόνον τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁποίων ἔκαμε. Μετὰ δὲ σφοδρὰν συζήτησιν καὶ ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ὅτι ἦτον ἀδύνατος ὁ Πρωθυπουργὸς ἀνέβλεν ἡ Γερουσία διὰ τὴν 28. τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεγνωρίσθησαν τὰ δικαιώματα αὐτῶν τῶν δέκα Γερουσιαστῶν, οἵτινες ὤρασθησαν εἶναι δὲ οἱ Κύριοι Γλαράκης, Μανσῶλας, Λαϊωρίτης, Μιζης, Κοντομαζι, Ἰωάννης Χ. Πέτρου, Καρακατσάνης, Θεοτόκος, Δαριώτης καὶ Κοραμάνος.

Σ. Σ. Οἱ ἄλλοι ἐξ Ἑρουμειστῶν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν 16 εἶναι οἱ κύριοι Δ. Χρηστίδης, Ἀδάμ Δούκας, Δ. Κανελοπούλος, Ἡλιόπουλος, Βούλγαρης καὶ Διλαίτης.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλίας εἰς Σύρον.

Ἐν Σύρῳ τὴν 29 Ἰουλίου. 1845. 10 Αὐγούστου.

Γνωστοποιεῖ ὅτι σύμφωνα μὲ τὰ νέα διατάγματα τὰ κανονίζοντα τὴν ὑγιεινὴν διαίταν εἰς τὴν ὑπέκεινται δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδος προερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας, κἀνὲν Ἑλληνικὸν ἢ ξένον πλοῖον προερχόμενον ἀπὸ τοὺς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου δὲν θέλει εἰσβαλεῖν δεκτὸν μ' ἐλευθέρων κοινωνίαν εἰς τοὺς Γαλλικοὺς λιμένας, ἂν ὁ πλοίαρχος ἀμελήσῃ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγιεινῆς πιστοποιήσεως τοῦ τῆς στιγμῆς τοῦ ἀπόπλου, τοῦ ἀπὸ τὸν ἐλεύοντα πρόξενον, ὑποπρόξενον ἢ προξενικὸν πράκτορα τῆς Γαλλίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ προξενικοῦ πράκτορος εἰς τὸ μέρος τοῦ ἀπόπλου, ἢ διατύπωσης αὐτῆ θέλει ἐκπληροῦσθαι ἀπὸ τῶν εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα ἐδρεύοντα πράκτορα.

Ἀποτέλεσμα τῆς μετὰ διατηρήσεως τῆς διατυπώσεως ταύτης, θέλει εἶσθαι τὸ νὰ τίθενται εἰς κίνησιν τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ὅταν φθάσῃ εἰς Γαλλικὸν λιμένα.

Ἐξ ἀποφάσεως οἱ Μαυροκορδατικοὶ δὲν ἤξεύρουσαν πᾶσι καλῆτερα ὡς ἀντιπολιτευόμενοι, ἀπ' οὗ ἐφέρθησαν ὅτε ἐκυβέρνησαν ὡς ἂν ὑποτιθῆ ὅτι πρόκειται νὰ συμπεράξωσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν πρόθεσιν, θὰ διδαχθῶσιν ἀπὸ τὰ σφάλματά των.

Καὶ θεοβίως, κἀνὸν κόμμα ἐν τῇ Ἑλλάδι δὲν ὠφελήθη τοσοῦτον ἀπὸ τὰς περιστάσεις ὡς τὸ Μαυροκορδατικόν· καθὼς σχηματίζετο ἀνεκαθεν ἀπὸ ἀνθρώπους, οἵτινες δικαίως ἢ ἀλλοῶς ἐθεώρωσαν ὡς οἱ πλέον προσηγμένους τοῦ τόπου, ὠφελήθη σημαντικώτατα. Πρὸς τὸ κόμμα αὐτὸ ἐτίθεντο πάντοτε ἢ πρὸ πάντων αἱ τῆς Εὐρώπης ἐλπίδες, ὅσας ἤθελε προτεθῆ νὰ γίνῃ βῆμα τι ἐν τῇ Ἑλλάδι. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς ἡρώτων τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα καθῆξε τὴν ἐξουσίαν, περιτοχιζόμενον ἀπὸ τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην, ὅχι τοῦ τόπου, τῆς Εὐρώπης; τοῦλάχιστον ὀλοκλήρου. Μετὰ τὸ ἔτος 1828 ὅλας αἱ φάσεις τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς εἶχον κατασταθῆ καταφανεῖς ὑπὸ τὰς Εὐρωπαϊκὰς ρωστικαίας, καὶ πάντοτε ἡ Εὐρώπη προετίμα τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα. Δὲν ἀνατρέχομεν εἰς τὴν παραχρῆμα τοχὴν τῆς ἐπαναστάσεως, ἐποχὴν δυσκολοκατάληπτον· ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφισβήτησεως, ἐξετάζομεν τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Καποδιστριαίου, ὡς ἐκτείνω ἀπὸ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀπεκατέστη ἐν τῇ Ἑλλάδι ἡ αἰεὶς, ὥστε ἕκαστος δύναται νὰ γνωρίσῃ καθὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου. Ποῖον εἶναι τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον ὁ Καποδιστριαὶς ἐξήτησεν ἀνεκαθεν νὰ προτιμῆται; τὸ Μαυροκορδατικόν. Μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Καποδιστριαίου ποῖον κόμμα καθῆξε τὴν ἐξουσίαν; τὸ Μαυροκορδατικόν. Μετὰ τὴν ἀρξίν τοῦ Βασιλέως ποῖον κόμμα ἐκυβέρνησεν ἐν ὄνοματι τοῦ Ἀρμανσπέργου; τὸ Μαυροκορδατικόν. Ὅτε δὲ ὀλοκλήρως ἡ Εὐρώπη ἐκ συμφῶν ἀνεγνώρισεν ὅτι πρέπει νὰ τροποποιηθῆ ἡ Μοναρχικὴ διακυβέρνησις, ποῖον κόμμα ἐξελέξατο παρῆρθε κατὰ τὸ 1841 διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν τροποποίησιν ταύτην; τὸ Μαυροκορδατικόν. Τίς δὲ εἶναι ὁ ἀνθρώπος μὲ τὸν ὁποῖον ἠθέλησε νὰ συσσωματωθῆ ἁμέσως ὑπὸ τὴν ἐπιβρῶν τῆς Εὐρώπης διπλωματίας τὸ ὑπουργεῖον τῆς 3 Ἰουλίου; Ὁ Κ. Μαυροκορδάτος. Κατὰ τὴν ἐθνικὴν Σύνοδον τοῦ 1844, εἶναι ὁ ἀνθρώπος τὸν ὁποῖον αἱ περιστάσεις κατέστησαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον νομίμως πρέσβη, καὶ μέλη τῆς τοῦ κυρίου Μεταξᾶ ἀρχηγῶ τῆς πολιτικῆς τότε ἡμετέρας; Ὁ κύριος Μαυροκορδάτος. Μετὰ δὲ τὴν δημοσίαν τὸν Συντάγματος, ποῖον ὑπουργεῖον ἐπέδωκεν εἰς τὸν ἑλπίδι διπλωματίας ἐκούσα ἄκουσα, ὡς τὸν μόνον ἰκανὸν ὁδὸν τὴν πρῶτην κίνησιν εἰς τὴν συνταγματικὴν Κυβέρνησιν; Τὸ Μαυροκορδατικόν. Οὐδεὶς ἀμφιδάλει νομίζομεν περὶ τῶν γεγονότων αὐτῶν, ὅτι εἶχον τὴν ἱστορίαν. Ἀλλὰ τί ἐξάγομεν ἀπὸ τὴν σελίδα αὐτῆς; Ὅτι τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα δὲν ἐδαίχθη πώποτε ἰκανὸν νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν φαίνεται ὅτι λαμβάνουν πρόνοιαν νὰ τὸ ἔσονται αἱ περιστάσεις, καὶ ὅτι τὴν χάνει πάντοτε. Ὅταν ὑμῆθη τις τὸ 1832 ὅτι αἱ συνταγματικαὶ ἀρχαὶ κατεστήθησαν ἐν τῇ Προνοίᾳ ἀπὸ τοῦ Μαυροκορδατικῶν κατωτάτας. Ὅταν ὡσαύτως ἐνυμνηθῆ τὴν ἀρχικαγγελανὴν καὶ τὴν ἐποχὴν τοῦ 1841 δὲν δύναται νὰ μὴν ἀπολογηθῆ, ὅτι τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα δὲν ἤξευρε νὰ εἴη ἄλλο τι εἰμὴ νὰ περιπλέκῃ τὰ πράγματα, νὰ δημιουργῆ δυσκολίας, νὰ χειροτερεύῃ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, καὶ ἐνὶ λόγῳ νὰ ματαιώσῃ τὰ φυσικωτέρας ἐλπίδας. Εἰς τί λοιπὸν πρέπει νὰ ἀποδοθῆ ἡ ἀκατάπαυστος αὐτοκτονία τῶν πτώσεων καὶ ἀποτυχιῶν; Ἡ μὲν τι πρέπει νὰ δώσωμεν τὰ διαδοχικὰ συμβάντα τὰ ὁποῖα ἐβρίψαν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν κατείχεν, εἰς τὴν ταπεινώσασιν εἰς τὴν ἡμετέραν τὸ θεωροῦμεν σήμερον;

Κατὰ μὲν τινὰς, ἤμελλεσε πάντοτε ὁ κύριος Μαυροκορδάτος νὰ ἐνώσῃ ὑπὸ τὴν σημαίαν του τὰς αὐτοχθονικὰς πολιτικότητας καὶ τὰς ἐγχωρίους ἐπιβρῶσας· κατ' ἄλ-

λους δὲ ὑπέκυπτε πάντοτε ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν θῆλῃσιν μιᾶς σχολαστικῆς συμμορίας, τῆς ὁποίας ἡ καταγωγὴ καὶ ὁ τρόπος ἦτον ἀντιπαθητικὴ εἰς τοὺς ἑταίρους· εἶναι δὲ καὶ τινες οἵτινες μέμφονται τὸν κύριον Μαυροκορδάτον ὅτι δὲν ἠθέλησε πώποτε νὰ συλλογισθῆ περὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, διὰ νὰ τὰς ἰσοσταθμίσῃ μὲ τὰς ἀξιώσεις τῆς ξένης πολιτικῆς τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὄργανον, καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐθυσίαζε λέγουσιν ὡς καὶ αὐτὴν τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος· καὶ ἄλλοι ἀξιοῦν ὅτι τῆς σχολικῆς καὶ μὴ δημοτικῆς φαναριωτικῆς πολιτικῆς προσωποποιουμένης ὑπὸ τοῦ κυρίου Μαυροκορδάτου, ὁ τόπος ἐθεώρησεν αὐτὸν πάντοτε μὲ ἀντιπάθειαν, ἥτις γρήγορα ἢ ἄργα ἐπρεπε νὰ τὸν καταστρέψῃ.

Ἄλλ' ὅλοι ἐν γένει οἱ ἐμβριθεῖς ἀνθρώποι δὲν παραδέχονται τὰ παρὰ πᾶσα ταῦτα, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον πραγματικὰ, ὡς αἷτια τῆς ἀδικηφιλωνεικῆτου παρακμῆς τοῦ Μαυροκορδατικοῦ κόμματος· διότι αἱ αὐτοχθονικαὶ σημαντικότητες καὶ αἱ ἐπιτόπιοι ἐπιβρῶσαι ἠδύναντο νὰ περιστοιχίσωσιν τὸν κύριον Μαυροκορδάτον, οἱ δὲ περιστοιχίζοντες αὐτὸν ἠδύναντο ἂν ὅχι νὰ γίνωσιν ἄφαντοι, νὰ τροποποιηθῶσιν τοῦλάχιστον. Ἐξέυρεν ὁ κύριος Μαυροκορδάτος νὰ ἐπιβῆ σιωπῆν ἐν καιρῷ ἀνάγκης εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν ὁσείων τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἐσχημάτιζον τὴν δμάδα τοῦ συστήματός του. Οἱ φιλοφρονες τρόποι τῶν φαναριωτῶν ἤθελον ἐκκλησθῆ ὡς τὰς ἀσκαὶ σκοποὶ πατριωτικοί, ἡ δὲ ξένη ἐπιβρῶσις εἰς τὴν ὁποῖαν λέγουσιν ὅτι ὁ κύριος Μαυροκορδάτος εἶναι ἀφωσιωμένος ψυχῇ τε καὶ σώματι, δὲν ἤθελεν ἀνγκάσαι αὐτὸν ἐν γνώσει νὰ καθίσῃ δρόμον ἀντίθετον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Αἱ πράξεις τῶν τριῶν δυνάμεων ἀποκρίνονται εἰς τοὺς ὅσους κατηγοροῦν τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα μυστικισμοῦ, ὅτι ἠθέλησε νὰ καταστῆ κώλυμα εἰς τὴν πολιτικὴν πρόθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὅτι κατέστρεψε τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα εἶναι ἡ ἰδία τοῦ ἀνικανότης, ὅτι δὲ συχνάκις ἐνοχοποίησε τὸν κύριον Μαυροκορδάτον ἢ τὸ ὁποῖον ἀναπορεύτως θέλει τὸν ἀπολέσει μ' ὅλον τοῦ τὸ ἐντιμὸν παρελθὸν καὶ τὰ προηγούμενά του, τὰ ὁποῖα ἕκαστος ἀναγνωρίζει ἄνευ ζήλοτυπίας, εἶναι ἡ τύφλωσις τῶν ἰδίων του φίλων, ἡ κουφότης τῶν, ἡ ἔλλειψις μετριότητος καὶ ἀνοχλῆς, καὶ ἐπὶ τέλους αἱ κακαὶ συμβουλαὶ εἰς τὰς ὑποίας, ὡς εἶναι πασίγνωστον, λησμονεῖ συχνάκις ν' ἀντισταθῆ ὁ κύριος Μαυροκορδάτος.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα ἐνόμισεν ὅτι δύναται νὰ παίξῃ μὲ τὰς ἀρχὰς καὶ μὲ τὰς πεποιθήσεις· ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐνόμισεν ὅτι δύναται νὰ συμμαχήσῃ μ' ἐκείνους τοὺς ὁποῖους χθὲς μακροχρόνως ἐπολέμη· ἀπὸ τὴν ἡμέραν, τέλος, καθ' ἣν ἐνόμισεν ὅτι δύναται ν' ἀπατήσῃ ὅλον τὸν κόσμον καὶ νὰ μὴν ἦναι εἰς κανένα πιστὸς, ἀπ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ὡς εὐτελής συμμορία. Ὅσοι δὲ δὲν παραδέχονται τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην ἄνευ ἀποδείξεων, ἂς ρίψωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς των εἰς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ βεβαιωθῶσιν.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ ἐθνικὴ Σύνοδος ἀπεπεράτωσε τὰς ἐργασίας τῆς, ἐπρόκειτο νὰ ἐκφρασθῆ τὸ σύνταγμα ἢ νὰ διοργανισθῆ ἡ ἀντιπροσωπικὴ Κυβέρνησις. Ὅλα τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα ἐφάνθησαν εἰς τὴν συνταγματικὴν σύνοδον ἐπαρουσιάσθησαν μὲ τὰ αὐτὰ μέσα καὶ δικαιώματα. Ὅλοι ἐπεθύμουν τὴν ἐξουσίαν, ἢ ἤθελον νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς Κυβερνητικὰς ἐργασίας· ἐπρόκειτο δὲ νὰ γίνωσιν αἱ πλέον ἀναπόφευκτοι παραχωρήσεις. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐπειδὴ ἦτον ἀδιοργανιστὸν τὸ ὑπουργεῖον τῆς 3 Σεπτεμβρίου, καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἐπ' ἀνάγκης νὰ σχηματισθῆ ὅλας δυνάμεις νέον, ἦτο σύμφωνον μὲ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὅτι τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ ἐπρεπε νὰ ἦναι τὸ ἀκριβὲς ἀπαύγασμα τῆς καταστάσεως ἐκείνης. Ὅλα τὰ κόμματα ἐπρεπε νὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτὸ. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ὅτι ὁ συνδυασμὸς οὗτος ἤθελεν ἐξαλείψῃ πᾶσαν ἀνησυχίαν καὶ ἐμπνεύσει γενικὴν ἐμπιστοσύνην, ἡ ἐπενέργειά τῆς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ὑπέσχετο ἐξάριστον ἀποτέ-

λεσμα. Προστατευόμενα μέσα εἰς αὐτὸν τὸν κόλπον τοῦ ὑπουργεῖου, ἐναντίον τῶν καταχρήσεων τῆς ἐξουσίας, ὅλα τὰ κόμματα ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσωπεύοντας αὐτὰ, ἤθελον ἐκλεξοῦν ἡσύχως τοὺς βουλευτὰς των καὶ ἡ σύνθεσις τῆς Βουλῆς ἤθελε δόσει ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ ἀκριβὲς μέτρον τῶν δυνάμεων καὶ τῶν μέσων ἐκάστου. Ἦθελεν εἰσθαι εὐκολον τότε νὰ γνωρισθῆ ἡ πραγματικὴ πλειονοψηφία καὶ αἱ ἀληθεῖς τάσεις τοῦ ἔθνους· ἂν δὲ νέος ὑπουργικὸς συνδυασμὸς ἤθελε θεωρηθῆ ἀναγκαῖος, ἤθελε λάβει οὗτος χώραν, στηριζόμενος εἰς βίβαια διδόμενα μ' ὅλην τὴν ἐπιθυμητὴν ἐπιτυχίαν διαρκείας καὶ στερεότητος. Ταύτη ἦτο τότε ἡ ἐπικρατούσα ἰδέα, τὴν ὁποῖαν παρεδέχοντο ὅλας αἱ γνώμαι, ὡς ὀφείλουσαν νὰ συμβιβασθῆ ὅλας τὰς συμφέροντα, καὶ μόνον τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν παραδεχθῆ· διότι ἰσχυρὸν ἔνεκα τῆς ὑποστηρίξεως τὴν ὁποῖαν εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸ παρελθὸν, ἔδωκεν εἰς αὐτὸ ἡ διπλωματία, ἠξίωσε νὰ πρῶξῃ τὸ πᾶν δι' αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ. Πολλὰκις ἐπροσπάθησαν νὰ ψεύσωσι τὴν ἀλήθειαν ταύτην, καὶ αὐτὸς ὁ κύριος Μαυροκορδάτος θέλει νὰ τὸν πιστεύωσιν ὅτι ἦτον εὐδιάθετος τότε νὰ μερίσῃ τὴν ἐξουσίαν. Ἄλλὰ πρό τινος καιροῦ οὐδεὶς πλέον πιστεύει τοῦτο. Εἶναι προφανέστατον ὅτι δὲν ἐσύμφερε τότε εἰς τινὰ νὰ μὴν ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας, καὶ ἂν ὁ κύριος Μαυροκορδάτος ἐπεθύμη εὐλικρινῶς ταῦτα, ἤθελεν εὖρει ἰσχυροῦς συντρόφους, τὰ συμφέροντα τῶν ὁποίων ἤθελον ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς τὸ καθῆκον νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐν τούτοις σύμφωνον μὲ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἀπεμακρύνθησαν ὅλοι οἱ φρόνιμοι, καὶ ἄφθασαν τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα νὰ καθῆξῃ ἀποκλειστικῶς πᾶσαν ἐξουσίαν, καὶ ταυτοχρόνως πᾶσαν εὐθύνην.

Ἀφοῦ ἄπαξ ἐπράχθη αὐτὸ τὸ σφάλμα, ἐνομίζετο ὅτι τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα διὰ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς μετριότητος τοῦ ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν λήθην του, καὶ ἐπ' αὐτῇ τῇ ἐλπίδι παρεχωρήθη εἰς αὐτὸ τοσοῦτον εὐκόλως τὸ βῆμα· ἀλλ' ἡ ἐλπίς αὐτὴ πάραυτα ἐξηφανίσθη, καὶ τὴν φράξιν ταύτην ἐφάνη τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα ἀποκλειστικὸν ὡς εἰς τὸ παρελθὸν, διότι ἤρχισε τὰς καταδιώξεις καὶ προσέλαβεν εἰς βοήθειάν του τὸ αὐθαίρετον. Τότε καὶ ἡ κοινὴ γνώμη διακήρυξεν ἐκ νέου ἀντιπάθειαν κατὰ τῆς Μαυροκορδατικῆς ἐξουσίας, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν εἰς τὴν βίαν. Ἀλλὰ βία εἰς τοιαύτην ἐποχὴν! Βία μετὰ μίαν ἐπαναστάσιν! Βία ἐνεργουμένη ἀπὸ τοὺς Μαυροκορδατικούς, τοὺς ὁποῖους ἐσυνήθισεν ὁ κόσμος νὰ βλέπῃ ὑψομένους προσωρινῶς διὰ τῆς βραδυουργίας, διὰ νὰ πίπτωσι μετ' ὀλίγον ἀπέναντι μιᾶς γενικῆς ἀποδοκιμασίας! Βία εἰς περίστασιν ἐξασκήσεως νομίμων δικαιωμάτων εἰς τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς ἤθελε μᾶλλον ἐπιμένει ὡς νεωστὶ ἀποκτημένα; Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὅστις συναίσθανεται μίαν τοιαύτην ἀφροσύνην ἠδύναντο νὰ μὴν προσδοκᾷ τὴν ταχέαν πτώσιν τοῦ ὑπουργεῖου τῆς 29 Μαρτίου;

Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ποῖα ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ τῶν Μαυροκορδατικῶν ὡς ἀντιπολιτευομένων; ἔδωσαν οὗτοι δείγματα ἀκρίβειας, φρονήσεως, τιμιότητος καὶ ἰκανότητος;

Ἐπομεν ἤδη ὅτι μετὰ τοῦ Μαυροκορδατικοῦ κόμματος ὑπάρχουν πάμπολλοι θεωρούμενοι ὡς πλέον πεπαιδευμένοι ἢ ἐξευγενισμένοι ἀπὸ τὸν λαόν, οἵτινες διατρίψαντες ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐδιδάχθησαν τὰς ἐξέσεις τῶν νέων κοινῶν. Ἐντεῦθεν ὑπετίθετο ὅτι εἰς τὴν ἀντιπολιτευσίαν τὴν ὁποῖαν ἐπεχείρισαν ἤθελον διατηρήσει τὴν φήμην ταύτην, ἥτις εἶναι τὸ μόνον κεφάλαιόν των διὰ νὰ ἀναμυγνώνονται εἰς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις· ἐπεριμένετο δὲ ἀπ' αὐτοὺς τοῦλάχιστον φρόνησις, λογικὴ καὶ ἀξιοπρέπεια, ἐνὶ λόγῳ ἡ ἀντιπολιτευσίς των ἐφαίνετο ὅτι θέλει χρησιμεύσει εἰς τὸ νὰ διδάξῃ τὸν λαόν τὴν κοινοβουλευτικὴν μέθοδον· ἀλλ' ὁ κόσμος ἠπατήθη, διότι ἐξ ἀρχῆς ἐθεωρήθη εἰς τὰς Μαυροκορδατικὰς ἐφημερίδας τειριμένον λεκτικόν, ἀγοραῖος συλλογισμὸς, παράλογοι ἀποφάσεις χρησιμεύουσαι ὡς βάσεις τῶν φανασιῶν των.

Ἄλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὰς Μαυροκορδατικὰς ἐφημερίδας

διότι, καθόσον βλέπομεν, δέν θέλουσιν πράξει αὐταὶ μήτε μέγα κακὸν μήτε μέγα καλὸν εἰς τινά. Πρόκειται περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ κόμματος περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς του, μετὰ τὴν τετάρτην τοῦ τελευταίου Αὐγούστου.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ κόμματος αὐτοῦ ἐσυνίστατο 1. εἰς τὰς συμπληθεῖας τὰς ὁποίας εὐρίσκει ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ εἰς τὴν πιθανότητα τοῦ νὰ κινήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν ἀγγλικὸν τύπον. 2. Εἰς τὴν ἀρκετὰ δύσκολον θέσιν τοῦ ὑπουργείου 3. εἰς τινὰς ψήφους τὰς ὁποίας ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ 4. εἰς τὴν πλειοψηφίαν τῆς Γερουσίας.

Πόταν χρῆσιν ἔκαμε τῶν μέσων του αὐτῶν, τὰ ὁποῖα μὲ πατριωτισμὸν καλλιμερῶμενα ἤθελεν ἐπιφέρει μέγιστος εἰς τὸν τόπον ὠφελείας;

Ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἡ κοινὴ γνώμη εὐρέθῃ περὶ τοῦ ἡπατημένῃ, καὶ διὰ τινὰς στιγμὰς ὑπῆρξε φόβος μήποτε ἐγκαταλειφθῆ ἡ Ἑλλάς εἰς τοὺς ἐπικινδυνωδέστερους ἐχθροὺς τῆς εὐμερείας καὶ εὐτυχίας της. Ὑπὸ τὴν Μαυροκορδατικὴν ἐπιβρότην κατέστη ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ὄργανον συκοφαντιῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ πολλοὺς μὴ νὰ ἐνησχολήθῃ νὰ παριστάνῃ αὐτὴν ὡς ἐγκαταλειμμένην εἰς ἀταξίας ὅσας δύναται τις νὰ φαντασθῆ. Οἱ Μαυροκορδατικοὶ Βουλευταὶ δίδοντες πρῶτοι τὸ παράδειγμα κενετροχῆς καὶ ἀλλοκοῦτοῦ ἐχθροπραξίας, ἐνέδρυσαν πᾶν τότε ὅλας τὰς περιστάσεις καθ' ἃς ἡ ψῆφος τῶν ὑψηροτέρων σα τὰς πλείον ἀναρχικὰς τάσεις, ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἀποτυχίαν τινὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τελευταῖον ἡ Γερουσία ἀπὸ συντηρητικῆς, ὡς ἔπρεπε νὰ ᾔῃναι, κατέστη ἡ πλείον ἐπιφοδὸς ἐνεργῆς δυνάμεως ἐπὶ τῶν στοιχείων τῆς παραχῆς, τεθειμένη ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου ὡς συστηματικὸς καὶ ἀδυσώπητος ἐχθρὸς.

Δὲν ζητεῖται ἤδη ἂν ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ὑπῆρξεν ἐντιμὸς καθότι περὶ καιροῦ δημοσίως ἐχαρακτηρίσθη ζητεῖται μόνον ἂν ὑπῆρξεν ἐπιτελεῖα, καὶ ἂν ποτε ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἤθελεν ἐπιτύχει. Ὅτε ἀκατηγόρουσιν, παραδείγματος χάριν, τὸ ὑπουργεῖον ὅτι ἀνείχετό καὶ ἐνίσχυε τὴν ἀταξίαν, ἠδύνατο νὰ ἐλπίσωσιν ὅτι ὁ κόσμος ἤθελε πιστεύσει μίαν τοιαύτην τερατολογίαν. Δύναται ἀρᾶγε νὰ ὑποτεθῆ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἶχε τοσαύτην ἀφροσύνην, ὥστε δὲν ἠθέλησε ὅτι πᾶσι ἀταξίαι ἤθελε τὸ βλάψῃ περὶ παντὸς ἀλλοῦ; Ὅτε δὲ ἔλεγον ὅτι τὸ ὑπουργεῖον συνώμυνεν ἐναντίον τοῦ συντάγματος, ἠλπίζον ἀρᾶγε ὅτι ὁ κόσμος θεωρῶν τὸ ὑπουργεῖον ἐπιτυχῶσαν διὰ τοῦ συντάγματος ἤθελε καταστρέψῃ εὐχαρίστως τὸ πρῶτιστον τῆς ἰσχύος καὶ τῆς συντηρησεως του στοιχείου; Ἐπομένως ὅτε ἐθεώρησαν εὐφρῆς νὰ ὠφελῶσιν ἀπὸ τινὰς μεμονωμέναις πράξεσι λησταίων, διὰ νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον σκοποὺς ἐπιδρομῆς κατὰ τῆς Τουρκίας, διατι δὲν ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τὴν τοσοῦτον ἀπλήν καὶ φυσικὴν ιδέαν, ὅτι τὰ Ἑνωπαῖα μυστικοσυμβούλια δὲν ἤθελεν συγχωρῆσαι, κατὰ φυσικὸν καὶ δικαίον λόγον, νὰ γεννηθῇ σοβαρὰς δυσκολίας μίαν τοιαύτην ἔλευνην πρόφασιν; Τελευταῖον ὅταν ἐφωνάσκουν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἤθελε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ βασίλειον τῆς διανοίας ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῆς κτηνώδους δυνάμεως, ἐπίστευσαν ἀρᾶγε πραγματικῶς ὅτι ἤθελεν καταπίσει τὸν κόσμον, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον πάραχωρῶζει τοσοῦτον τὰς τάσεις τῆς ἐποχῆς, τὰ συμφέροντα τοῦ μέλλοντος, καὶ προσέτι τοὺς ὅρους κατ' οὗς ἠδύνατο ἡ κοινὴ γνώμη νὰ ᾔῃναι βοήθητικὴ εἰς αὐτὴ; Κατὰ ἀλήθειαν πρέπει νὰ δηλολογήσωμεν ὅτι ὅλα ταῦτα ἦσαν ἔλευνη, ὅτι δὲ ἡ διαγωγὴ των, καθὼς ὠραύτως καὶ ἡ οἰκτρὰ δυστυχία των θέλει παοικνῆσαι τὴν Εὐρώπην νὰ κατανοήσῃ ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποῖαν εὐρησθήσῃ νὰ θεῖται εἰς τοὺς Μαυροκορδατικοὺς ἦτον ἀναξίτη αὐτῶν.

Μεταβλίνοντες ἤδη εἰς τὰς πράξεις μίαις τάξεως ἐξοχωτέρας καὶ γενικωτέρας, εἰς ἐκείνας λέγομεν τὰς πράξεις κατὰ τὰς ὁποίας κρινεται συνήθως ἕκαστον σύστημα,

ἔρωτῶμεν, ποῖα ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ τοῦ Μαυροκορδατικοῦ κόμματος εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν; Εἰς μὲν τὴν Βουλὴν, δὲν εἶχεν ὡς εἶναι ἀληθέστατον, εἰληθῶδεκα περιποῦ ψήφους· ἀλλ' εἰς τὰς ἐνεστῶτας περιστάσεις μίαν ὀξυδερκῆς ιδέα καὶ μίαν πολιτικὴν προβλεπτικὴν καὶ φρόνιμον ἤθελε μέγιστος ὠφελῆθῃ. Ἦρκει πρὸς τοῦτο νὰ σχηματίσῃ μειοψηφίαν σταθεράν, ἀλλὰ μετρίαν, ἐνεργητικὴν, ἀλλ' ἐντιμὸν, προσεκτικὴν, ἀλλὰ λογικὴν διανουμένην τὸ μέλλον καὶ παρασκευαζομένην νὰ ὠφελῆθῃ, ἀπὸ τὰ συμβῆντα, πιστὴν εἰς τὰ παρελθόν καὶ τὰ προηγούμενά της καὶ συνεπῆ μὲ ἑαυτήν. Ἡ μειοψηφία αὐτὴ ἐξελέγχουσα μὲ ἡσυχίαν τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, πραγματευομένη ὅλα τὰ ζητήματα ἀπὸ τὴν ἐποῖν τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν, κάμνουσα τὰς ἀναγκάσιαις πάραχωρήσεις, χωρὶς μολοντοῦτο νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ᾔῃναι ἀγρυπνος· ἡ τοιαύτη μειοψηφία ἤθελεν ἴσως ἀποκτήσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον πραγματικὴν σύστασιν· καὶ ἐπειδὴ μὴ δὲν εἶναι ἀίδιον εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, ἤθελεν ἐλπίζει νὰ καταστῆ, μὲ τὸν καιρὸν ἂν ὄχι πλειοψηφία, πραγματικὴ τουλάχιστον δύναμις, μετὰ τῆς ὁποίας ἕκαστον ὑπουργεῖον ἤθελε θεωρῆσαι ἑαυτὸ ἠνγκασμένον νὰ διαπραγματευθῆ.

Ἄλλ' οἱ Μαυροκορδατικοὶ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ κενετροχῆς πείσμα τὸ ὁποῖον τοὺς σκοτίζει, ἐπροτίμησαν μᾶλλον νὰ ῥυμουλκῶσιν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους χθὲς ἀκόμη ὀνόμαζον ἀναρχικοὺς, καὶ ἐκήρυξαν κατὰ τῆς ἐξουσίας ἄγριον πόλεμον. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶχον μόνον ἀρκετὴν βεβαιότητα εἰς τὴν πολιτικὴν στάθμην, συνήνεσαν ν' ἀπρηνηθῶσιν ὅλας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ προηγούμενά των, διὰ νὰ προξενήσωσιν ἐφημέρους τινὰς δυσκολίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τοῦτου ἕνεκα τοὺς ἴδομεν ψήφωφοροῦντας σταθερῶς μὲ τὴν ἀναρχικὴν φρεσίαν καὶ περιφρονοῦντας ὅλα τὰ πολιτικὰ δόγματα, τὰ ὁποῖα ἐπέσβευσαν δέκα κατὰ συνέχειαν ἔτη.

Εἰς τὴν Γερουσίαν ἡ αὐτὴ διαγωγὴν ὑπῆρξε σκανδαλωδέστερα· καθότι ἡ συντηρητικὴ ἀποστολὴ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐντελῶς παρεγνωρίσθη ἀπὸ τὴν Μαυροκορδατικὴν πλειοψηφίαν, ἥτις ἀντι νὰ τεθῆ ὡς μετριοστῆρ τῆς ἀντιπολιτευσῆς, ἀφῆθη ἀπεναντίας εἰς ὅ,τι δύναται νὰ φαντασθῆ τις ὡς πλείον ὑπέρμετρον καὶ βίαιον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὡς ἄνοικιον ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὸ βῆμα τῆς Γερουσίας ἐδρασημῆθη καὶ ἐσυκοφαντήθη τὸ ὑπουργεῖον, ἡ δὲ ἀξιοπρέπεια τῆς Κυβερνήσεως ἐξυβρίσθη ἀπὸ τοὺς Γερουσιαστὰς. Αἱ ἐργασίαι τῶν συνεδριάσεων ἐμποδίσθησαν καὶ ἐδυσκολεύθησαν ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἂν τὸ σύνταγμα δὲν φέρῃ εἰσέτι ὄλους τοὺς καρπούς ὅσους ἠλπίζοντο τὸ ἐνεστὼς ἔτος, αἰτία εἶναι ἡ Γερουσία.

Ἄλλὰ τουλάχιστον, ἂν τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ ὅτι καταστρεφόμενον τοῦ ὑπουργείου, τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ὑπεστήριξεν ἤθελεν προσφέρει εἰς αὐτὸ μέρος τι εἰς τὸ πλεονέκτημα τοῦ θοιάμβου, ἠδύνατο τοῦτο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κάποια δικαιολογία του· ἀλλ' οὕτε ἡ ἀπάτη αὐτὴ εἶναι συγκεχωρημένη εἰς αὐτό· καθότι οἱ καταστρέψαντες τὸ ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου, οἵτινες παρέδωσαν δημοσίως τὴν μνήμην του εἰς τὴν κοινὴν ἀποστροφὴν, δὲν ἠδύνατο νὰ προσλάβωσι βοηθόντων τὸν κύριον Μαυροκορδατὸν, οὐδὲ ἤθελεν συγκατατεθῆ εἰς τοῦτο· διότι οἱ Μαυροκορδατικοὶ ὅτε ἐπρόσφεραν εἰς αὐτοὺς τὴν σύμπραξιν των κατὰ τοῦ ὑπουργείου, τοὺς ἐδέχθησαν χωρὶς νὰ ὑποσχεθῶσιν εἰς αὐτοὺς μηδὲν, ἢ νὰ τοὺς δώσωσι μηδὲν εἰς ἀντάλλαγμα· ὅτε ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἤθελεν ἀναγκασθῆ ν' ἀπομακρυνθῆ, ὡς ἐπεθύμουν οἱ Μαυροκορδατικοὶ, ἤθελε καθέξει τὴν ἐξουσίαν τὸ στοιχεῖον ἐκεῖνο, κατὰ τῶν τάσεων τοῦ ὁποῖου συνεμάχησαν διαρκούσης τῆς ἐθνικῆς συνόδου ὅλοι οἱ καλῶς σκεπτόμενοι ἄνθρωποι καὶ αὐτὸς ὁ κύριος Μαυροκορδατὸς. Ἐνθυμούμενοι ὅτι τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἐλευσιλόγουν οἱ Μαυροκορδατικοὶ τὴν ἀφρο

σύνην τοῦ κυρίου Κωλέττη, ὅστις, ἔλεγον, συμμαχῆσθε μετὰ τὸ κυβερνητικὸν κόμμα παρέδωκε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Ῥωσίαν, ἐρωτῶμεν, τί ἤθελε καταστῆ ὁ τόπος ἂν ἡ κάλῃα γαθὸς καὶ δωρεὰν διδομένη βοήθεια τοῦ κυρίου Μαυροκορδατικοῦ ἤθελεν ὠφελῆσαι τοὺς ἀναρχικοὺς; Ἀλλὰ κατ' εὐτυχίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὸν θρόνον της καὶ διὰ τὰς θεσμοθεσίας της οἱ ἀναρχικοὶ καὶ οἱ Μαυροκορδατικοὶ ἀπέτυχον, τὴν δὲ στιγμὴν αὐτὴν δὲν μένει ἀπὸ τὰς σκανδαλώδεις σηκηνὰς αἰδοῦναι ἔλαβον χώραν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν βουλὴν, εἰμὴ δυσάρεστος ἐνθύμησις, ἐμπνεύσας εἰς ὄλους τοὺς καλοὺς πολίτας τὴν σταθερὰν θέλησιν τοῦ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον συγκεφαλαιούονται καὶ προσωποποιούνται ὅλα τὰ συμφέροντα τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ αἰδεδαιότητες τῆς ἀναπτύξεως τῶν συμφερόντων αὐτῶν.

[Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μηνύτορος]

Ἀπεπεραιώθησαν σήμερον αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα ἀλληλοδιδασκτικῶν Σχολείων καὶ τοῦ τῶν κορασιῶν Ἑλληνικοῦ, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ νεολαία μας ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἔδωσε τρανὰ δείγματα μεγάλης καὶ σημαντικῆς προόδου εἰς τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν. Ἐπαινοῦντες λοιπὸν αὐτὴν διὰ τὴν εἰς τὴν παιδίαν κλησιν της, συιεπαυοῦμεν ταυτοχρόνως καὶ ὄλους ἐν γένει τοὺς διδασκάλους καὶ διδασκαλίτσας διὰ τὸν ὁποῖον καταβάλλουν ζῆλον καὶ προθυμίαν εἰς τὸ ἐξοχὸν ἔργον τῶν.

Εἰπόντες διὰ τοῦ προηγούμενου φύλλου μας ὅτι τὸ δικαστήριόν μας ἀπὸ τινος καιροῦ κατέστη ἄθλιον καὶ ἐλεινὸν, δὲν ἐνοήσαμεν νὰ προσβάλωμεν διὰ κανένα λόγον τοὺς ἀρχαίους δικαστὰς κυρίως Παναγρον, Φεαλίδην καὶ Στεκούλην, διότι οἱ δικασταὶ οὗτοι δὲν ἔδωσαν πώποτε τὴν παραμικρὴν αἰτίαν παραπνοῦ κατ' αὐτῶν.

Ἀριθ 960.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο
Διοικητῆς Θήρας
Ἀηλοποιεῖ, ὅτι

Εἰς τὴν κατ' ἀνατολὰς παραθαλασσίαν τῆς Νήσου Θήρας κατὰ τὴν θέσιν Μονόλιθον, εὐρέθῃ τὴν 11. τ. μ. βυθισμένον ἓν πλοῖον [πέραμα] νεοκαπηγημένον, χωρητικότητος ἕως ἑκατὸν πενήκοντα κοιλῶν, μετὰ τὰ ἐπιπλά του, ὄν ιστόν, πανίον, ἀγκυραν, ἀγκυρόσχοινον, μίαν ἀντίαν καὶ λωρὶς τινος ἀποδείξεως δηλοῦσης εἰς τίνος ἰδιοκτησίαν ὑπάγεται.

Τὸ πλοῖον αὐτὸ δικασθὲν εὐρίσκειται εἰς τὸν λιμένα τῆς Θήρας, καὶ προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπ' αὐτοῦ ἔχουν δικαίωμα νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μίαις ἡμέρας ἀπὸ σήμερον, ἐφοδισμένοι μὲ τὰ ἀναγκαῖα τῆς ἀναγνωρίσεως ἐγγράφα, διὰ νὰ παραλάβωσιν, εἴτε αὐτοῦσι τὸ πλοῖον, εἴτε τὸ τίμημα αὐτοῦ κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνεργηθησομένης Δημοπρασίας.

Θῆρα τὴν 19 Ἰουλίου 1845.

Ο Διοικητῆς.
(Τ. Σ.) Ἰ. Τομπανιάκης.

ὁ Συρτάκτης.

Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.